

Roberto Rastapopoulos

EERSTE OPTREDEN: DE AVONTUREN VAN KUIFJE: DE SIGAREN VAN DE FARAO (1955, EERSTE DRUK BIJ CASTERMAN) • GECREËERD DOOR: HERGÉ

BEDREIGING: ☠☠☠☠☠

“Kuijfe, jij kent me nu al zo lang! Jij kunt hem vertellen, dat ik al jaren een ellending ben! Zeg het hem alsjeblieft, want mij gelooft hij niet!” Dat is dan voor het eerst, in VLUCHT 714 VOOR SYDNEY, dat Roberto Rastapopoulos blij is om Kuijfe te zien. De schurk kreeg per ongeluk waarheidsserum ingespoten door de sinistere dokter Krollspell en nu kibbelt hij met de door hem gevangen genomen excentrieke miljardair Laszlo Carreidas over wie van hen de grootste slechterik is. Er komt geen winnaar uit de bus, Roberto begint zelfs te huilen, maar hij is een onbetwistbare zekerheid in hitparades van kwaadaardige zielen.

In KUIFJE IN AMERIKA komt hij enigszins voor (zonder naamsvermelding noch dialoog), maar de eerste ontmoeting met Kuijfe gebeurt toch in DE SIGAREN VAN DE FARAO. Kuijfe komt tussenbeide wanneer de verwarde Egyptoloog Philomenus Siclone tegen de driftige Roberto loopt op het schip dat Kuijfe naar Shanghai moet brengen. Dat zal de held geweten hebben: “Ooit zul je betreuren dat je in m'n vaarwater hebt gezeten”, dreigt Roberto. Op Egyptische bodem verstoort Kuijfe de opnames van Roberto's filmproductie, maar hij veegt de spons over het eerdere voorval. Hij staat aan het hoofd van de filmmaatschappij Cosmos Pictures, maar hij leidt ook een internationale bende

(UIT DE AVONTUREN VAN KUIFJE: VLUCHT 714 NAAR SYDNEY)

“

Brutale vlegel! Durf je nog brutaal tegen me te zijn, terwijl je volledig in mijn macht bent? Want dat ben je, stumperdje!”

Roberto Rastapopoulos dient Kuijfe, die hem een schurk en een lomperd noemde, van repliek. (UIT DE AVONTUREN VAN KUIFJE: VLUCHT 714 NAAR SYDNEY)

opium-smokkelaars. Op het einde van DE BLAUWE LOTUS komen zijn ware activiteiten aan het licht. Kuijfe kan Roberto's betrokkenheid niet geloven wat hem noopt tot het bewijzen van zijn schurkenstreken door het getatoeëerde teken van farao Kih-Oskh op zijn arm te tonen.

Roberto heeft een respectabel voorkomen. Hij gaat gekleed in de betere kostuums, rookt sigaren en heeft een monocle. Het zijn haast clichéattributen voor een rijke meesterschurk. Behalve reder, eigenaar van een luchtvaartmaatschappij en televisienetwerken is hij ook handelaar in wapens en slaven. Na zijn vrijlating voer hij onder de schuilnaam Markies di Gorgonzola met zijn jacht de wereldzeeën af en verdiende ondertussen zijn geld met de slavenhandel. Terwijl iedereen dacht dat hij omkwam in de Rode Zee ontsnapte hij met een mini-onderzeeër om in VLUCHT 714 VOOR SYDNEY weer op te duiken als ontvoerder van Carreidas wiens fortuin hij wil bemachtigen.

Ondertussen is zijn smaak voor elegante, gedistingeerde kostuums ingeruild voor een cowboyhoed en -laarzen, een felroze hemd en een blauwe jeansbroek. Hergé stript hem helemaal van zijn waardigheid door Roberto's echte gezicht te tonen, dat van een pathetische zielenpoot, een loser zeg maar, al beweert hij zelf het tegendeel.

(Christophe Quillien, bewerkt door David Steenhuyse)